

Det er et ret løjerligt Forhold. Naar der holdes Auktion, er en Masse af Træet allerede solgt, og de privilegerede Savværksejere staa parate til at byde paa Resten og kunne gaa højt op, fordi de have faaet det første billigt. De egentlige Brugere have vanskeligt ved at faa Træ, og det sætter ondt Blod. Det burde, synes vi, ændres som et meget forældet Forhold, skønt af ny Dato. Det er paatalt flere Gange her i Tinget, og for to Aar siden under Finanslovens 3die Behandling udtalte Ordføreren for Finansloven, den nuværende højtærede Finansminister, at dette Forhold burde ændres saaledes, at lige Konkurrence gjaldt der som andre Steder, og saa vidt jeg forstod, lovede den daværende Landbrugsminister, at en Forandring skulde finde Sted. Desuagtet er det endnu ved det gamle. Jeg vilde nu gerne henstille til Landbrugsministeren og det kommende Finansudvalg at overveje denne Sag, om den ikke kunde lade sig ordne saaledes, at Beboerne fik Lov til at staa paa lige Fod med andre Kunder i Statens Skove.

Jeg vil nu gaa over til mit egentlige Emne. Jeg vil da begynde med at sige, at det er med ublandet Glæde, jeg som nyvalgt Folketingsmand har taget Sæde i denne Sal under saa gode og lyse Varsler for et frugtbringende Arbejde, som maaske neppe nogen af mine ældre Kolleger har oplevet. Gid de Varsler maa gaa i Opfyldelse! Vi have en Følelse af at aande i en vaarfrisk, grødefuld Luft, der er svanger med mange frugtbare Muligheder. Naar jeg har taget Ordet ud fra denne Følelse i denne Sal, hvor saa mange erfarne og ældre Politikere sidde, vil jeg bede om, at jeg maa blive opfattet snarere som Vælger end som Rigsdagsmand. Som Vælger er jeg allerede gammel og godt kendt i Vælgernes Kreds. Vælgernes Tanker og Ønsker ere blevne som Kød og Blod i mig. Der er jeg nogenlunde vaabenøvet, her er jeg kun Rekrut og har maaske ondt ved nu at holde Trit. Jeg vil da sige, at er der noget, som Vælgernes i dette Øjeblik bede os om, er det det: Skab paa Rigsdagen en stille, fredelig Arbejdstime efter de mange Aars Vaabenlarm, hvorunder meget er forsømt og vanrøgtet. Skab en stille, fredelig Arbejds-

time og arbejd i Troskab paa de Grundsætninger, hvorpaa I ere blevne Flertal og nu have faaet Regeringens Ledelse. Naar Vælgernes sige saadan, vil jeg gerne, at der svares dem fra Venstres Flertals Side: Ja, en saadan stille Arbejdstime ville vi heller end gerne være med at skabe, og vi ville ogsaa fastholde de Grundsætninger, hvorpaa vi ere blevne Flertal. Venstres Politik har ikke været — man hører nu saa smaat, at det bliver nynnet — en Række Parade-numre, hvormed vi have skiltet, og hvorpaa vi have samlet Stemmer og vundet frem. Venstres Politik har været en alvorlig og ærlig Politik, det have vi i alt Fald ment ude i Valgkredsene. Den skal ærlig vedstaas, tredive Aars Kampe ere ikke førte for et Personskiftes Skyld, og saa for Resten alt i den gamle Fure. Nej, det er en virkelig Reformation, der skal indledes, ikke med Brask og Bram, ikke med forhastede Skridt, men en virkelig Reformation, politisk og social. Det kan være, at det i Begyndelsen vil se ud, som Venstres og Højres Spor følges ad fra Stationen, løbe parallelt, men det vil vise sig, at, naar vi rykke frem, ville de bøje fra hinanden, saaledes at det bliver en virkelig ny Politik, en virkelig ny Maalestok for Menneskeværld, ny Synsmaader i mange dybe og indgribende Forhold.

Det var fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Finansminister sagde forleden Dag under Tingets Bifald, da han gjorde Rede for Systemskiftets Betydning. Han udtrykte Statsmandens Syn paa, hvad der var Systemskiftets Betydning, konstitutionelt set. Ved Siden deraf vil en menig Mands Betragtning komme frem ikke som en Modsætning, men som et Supplement, og han vil da maaske snarere sige saaledes: Da Venstre er blevet det ledende, saa vil Styrelsens Øje rettes mere baade udad og nedad end hidtil, udad til de store brede arbejdende Lag i vort Folk, og nedad til, hvad der er fattigt, kuet, lidende, maaske næsten nedtraadt under den moderne Udviklings Fart, under Frikonkurrencens Fane. Menigmand, der arbejder haardt og har det trangt i mange Maader, vil vente, at Øjet bliver rettet udad og nedad for at læge, hvad der kan læges ad Statsmagtens Vej. Det er sikkert,